

NOTAT

06-02-2017

Oversigt over afgørelser om sexchikane 2010-15

J.nr.

CAL
Cecilie Kisling

Domstolsafgørelser om sexchikane

Østre Landsrets dom af 22. marts 2016 (B-3582-14)¹

Glostrup Byrets dom af 5. december 2014 (Sag BS 10C-555/2011)

Landsretten lagde til grund, at [person1] under en firmafest den 20. august 2010 helt umotiveret lagde hånden på [person2]s lår og førte den op mellem hendes ben. Landsretten fandt derfor og af de grunde, som byretten i øvrigt havde anført, hvor der var henvist til, at de begge var ansat på Århus-kontoret, og at [person1] tidligere var tildelt en advarsel for upassende sprogbrug, at det heller ikke efter bevisførelsen for landsretten var godtgjort, at den skete opsigelse af [person1] kunne begrunde krav på godtgørelse efter funktionærlovens § 2 b. Landsretten bemærkede herved, at opsigelsen henset til krænkelsen af [person2] ikke fandtes uproportional. Det var endvidere indgået i denne vurdering, at [person1] den 9. februar 2010 var tildelt en advarsel mod upassende sprogbrug i anledning af e-mail-korrespondance med en kvindelig ansat, og at der i [virksomhed1]s personalehåndbog var anført nærmere om selskabets "Politik til forebyggelse af mobning", herunder vedrørende "seksuel chikane". [person1] havde således anledning til at forvente, at selskabets ledelse ville reagere på adfærdsovertrædelser, herunder da hans tidligere adfærd havde medført, at han var pålagt at sende en kopi af alle de e-mails, han sendte, til [person3], som var hans umiddelbare chef.

Vestre Landsrets dom af 28. januar 2015 (sag B-2116-13)

Ålborg Byrets dom af 19. august 2013 (Sag BS 3-2437/2012)

Tvistighedsnævnets afgørelse af 23. november 2012 (Sag 80.2011)

Tvistighedsnævnet havde ved afgørelse af 23. november 2012 tilkendt kosmetiker-elev K en godtgørelse for seksuel chikane, som hun havde været udsat for under sin uddannelse i en hudplejeklinik, der ejedes af S. Der havde været en episode, hvor en ansat, der skulle undervise i massage, efter K's opfattelse havde udøvet seksuel chikane over for hende, der havde fungeret som model i forbindelse med undervisning af hot stone massage. Både byretten og landsretten tiltrådte, at det var bevist, at K havde været udsat for seksuel chikane af en mandlig ansat, og S hæftede for den ansattes handlinger. Godtgørelsen blev fastsat til 25.000 kr.

Vestre Landsrets dom af 27. november 2014 (sag B-0477-13)

Ålborg Byrets dom af 5. februar 2013 (Sag BS 5-2892/2011)

Tvistighedsnævnets kendelse af 21. oktober 2011 (Sag 57.2010)

En kroejjer havde anlagt sag mod en tidligere kokkelev, K, med påstand om, at K skulle anerkende, at hun ikke skulle have en godtgørelse på 25.000 kr., som Tvi-

¹ Landsrettens afgørelse ligger efter den periode, der refereres til i Fagbladet 3F's artikel, men byrettens afgørelse falder ind under perioden.

stighedsnævnet havde tilkendt hende, på grund af påstået sexchikane udøvet af kroejerenes ægtefælle. Efter bevisførelsen blev kroejeren frifundet, idet K ikke påvist omstændigheder, som gav anledning til at formode, at kroejerenes ægtefælle havde berørt K eller på anden måde udvist grænseoverskridende adfærd.

Vestre Landsrets dom af 21. november 2012 (sag B-1525-12)

Ålborg Byrets dom af 22. maj 2012 (Sag BS 2-2238/2011)

F var ansat som butiksassistent hos en bager. F følte sig udsat for sexchikane af arbejdsgiveren, A. F blev sygemeldt og fratrådte senere stillingen, hvorefter hun anlagde sag mod A med krav om godtgørelse efter ligebehandlingsloven på 30.000 kr. og efter ansættelsesbevisloven. Det var bevist, at A havde udvist en interesse for F, der gik ud over deres arbejdsmæssige relation, og at der var udøvet sexchikane omfattet af ligebehandlingslovens § 1, stk. 6, jf. stk. 4, jf. § 4. A havde ikke bevist, at ligebehandlingsprincippet ikke var blevet krænket, jf. § 16 a. Herefter blev der tilkendt F en godtgørelse på 10.000 kr. F fik herudover tilkendt en godtgørelse på 2.000 kr. for manglende ansættelsesbevis.

Vestre Landsrets dom af 28. juni 2010 (sag B-2037-09)

Aarhus Byrets dom af 21. september 2009 (Sag BS 9-1282/2008)

F var i starten af 2007 startet som telemarketingsmedarbejder i selskab J. F opsagde sin stilling til fratræden i juli 2007. F anlagde sag mod J med påstand om en godtgørelse på 100.000 kr. for overtrædelse af ligebehandlingsloven, idet F mente at have været udsat for sexchikane af J's direktør. Efter bevisførelsen var det bevist, at direktøren havde udsat F for sexchikane. F fik en godtgørelse på 20.000 kr., idet F ikke havde taget hverken fysisk eller psykisk skade af krænkelserne.

Ligebehandlingsnævnets afgørelser om sexchikane

Kendelse nr. 10510 af 21. april 2014 (j.nr. 2013-6810-12910)

En polsk kvinde følte sig chikaneret af nogle mandlige polske kollegaer på grund af køn og etnisk oprindelse. Hun mente ikke, at ledelsen greb ind i konflikten i tilstrækkeligt omfang. Indklagede mente, at de havde gjort, hvad de kunne, for at løse problemerne. Klager blev opsagt efter en periode, hvor hun havde været sygemeldt. Nævnet fandt, at en afgørelse af sagen krævede bevisførelse i form af mundtlige parts- og vidneforklaringer.

Kendelse nr. 10216 af 3. maj 2013 (j.nr. 7100535-12)

En ung kvinde, der arbejdede på en restaurant, følte sig seksuelt chikaneret af indklagedes mand. Parterne gav modstridende oplysninger om, hvorvidt klager havde været udsat for krænkelser. Ligebehandlingsnævnet fandt, at sagen kun kunne afgøres efter en bevisførelse i form af parts- og vidneforklaringer, hvilket kun kan finde sted ved domstolene. Sagen blev derfor afvist.

Kendelse nr. 10214 af 30. marts 2012 (j.nr. 7100131-12)

Klagen drejede sig om påstået sexchikane af en kvindelig tjener i en sushirestaurant. Parterne havde modstridende opfattelser af, hvorvidt klager var blevet udsat for sexchikane under sin ansættelse. Begge parter havde fremlagt en række skriftlige vidneerklæringer til støtte for deres påstand. Ligebehandlingsnævnet fandt på grundlag af de modstridende oplysninger, at det var nødvendigt for at kunne afgøre sagen, at der blev foretaget en egentlig bevisførelse i form af mundtlige parts- og

vidneforklaringer. En sådan bevisførelse kan ikke foretages af nævnet, hvorfor nævnet ikke kan behandle klagen.

Kendelse nr. 10365 af 14. oktober 2011 (j.nr. 2511105-11)

Ligebehandlingsnævnet kunne ikke behandle en klage om påstået sexchikane, da en afgørelse af, om klager var blevet forskelsbehandlet på grund af køn, krævede bevisførelse i form af mundtlige parts- og vidneforklaringer.

Tvistighedsnævnets afgørelser om sexchikane

Tvistighedsnævnets afgørelse af 2. juli 2014 (Sag 04.2014)

Godtgjort, at elev gennem sit uddannelsesforhold havde været udsat for grov chikane, herunder af seksuel karakter fra arbejdsgiverens ægtefælle, Arbejdsgiveren, dvs. indehaveren af virksomheden, som i sit fravær overlod ledelsen af arbejdspladsen til krænkeren, hæftede for hans adfærd over for de ansatte. Der var tale om overtrædelse af ligebehandlingslovens § 4, og eleven havde som følge heraf krav på en godtgørelse, der efter krænkelsens karakter fastsattes til 25.000 kr. Virksomheden pålagdes endvidere at erstatte udgifterne til psykologbistand, der for hendes andel udgjorde 2.412 kr., jf. erstatningsansvarslovens § 1. Opførslen var en grov misligholdelse af uddannelsesaftalen, som berettigede eleven til at ophæve uddannelsesaftalen. Fristen i erhvervsuddannelseslovens § 61, stk. 3, var ikke overholdt, men under hensyn til karakteren af krænkelsen og til den stærke psykiske påvirkning var hun ikke afskåret fra at hæve uddannelsesaftalen. Følgelig tillagt en godtgørelse for tab af uddannelsesgode, der efter sagens omstændigheder fastsattes til 50.000 kr. Uddannelsesaftalens punkt om, hvilken overenskomst der var gældende for uddannelsesområdet, var ikke udfyldt. Under hensyn til på den ene side, at manglen havde indebåret risiko for betydelige løntab, men på den anden side, at virksomheden betalte det opgjorte lønkrav kort tid efter, at kravet var rejst, tilkendtes herfor en godtgørelse på 7.500 kr.

Tvistighedsnævnets afgørelse af 2. juli 2014 (Sag 28.2013)

Efter bevisførelsen havde en elev været udsat for grov seksuel chikane af såvel verbal som fysisk karakter fra arbejdsgiverens side. Der var tale om klap bag i (både med hånd, køkkenredskabet, diverse grøntsager), spørgsmål ind til privatliv med kæreste, spørgsmål om frækt undertøj, om man skal "ha den" bag i/skrævet. Meget nærgående adfærd, arbejdsgiveren tager fat rundt om når han skal forbi, og siger stønne lyde. Der skulle følgelig betales eleven en godtgørelse i medfør af ligebehandlingslovens § 14, jf. § 4, der efter krænkelsens karakter fastsattes til 25.000 kr. Forholdet var tillige en grov misligholdelse af uddannelsesaftalen. Fristen i erhvervsuddannelseslovens § 61, stk. 3, var ikke overholdt, men under hensyn til karakteren af krænkelsen og den stærke psykiske påvirkning var hun ikke afskåret fra at hæve aftalen; tilkendt en godtgørelse for tab af uddannelsesgode, der efter sagens omstændigheder fastsattes til 50.000 kr. Uddannelsesaftalens punkt 8 om, hvilken overenskomst der var gældende for uddannelsesområdet, var ikke udfyldt. Uddannelsesaftalen var derfor mangelfuld i ansættelsesbevislovens forstand, og denne mangel har indebåret risiko for betydelige løntab, om end den ikke har været afgørende for den grundlæggende uenighed mellem parterne om, hvor mange timer der var arbejdet. Under hensyn hertil sattes godtgørelsen efter ansættelsesbevisloven til 7.500 kr.

Tvistighedsnævnets afgørelse af 11. januar 2013 i (Sag 76.2010)

Eleven blev under sin uddannelse sygemeldt med depression angiveligt som følge af dårligt arbejdsmiljø, hvilket hun anmeldte som en arbejdsskade. Hun oplyste endvidere, at hun var blevet udsat for krænkelser af seksuel karakter fra virksomhedens mandlige indehavers side. Uddannelsesaftalen blev efter gensidig aftale ophævet efter cirka 2 år, og efterfølgende indbragte eleven sagen for Tvistighedsnævnet med krav om betaling af godtgørelse efter ligebehandlingsloven for seksuel chikane og af godtgørelse for svie og smerte. Tvistighedsnævnet lagde ved sin afgørelse til grund, at kravet efter ligebehandlingsloven i første række støttedes på, at hun til en messe i Frankfurt skulle sove i samme dobbeltseng som indehaveren, hvilket fra indehaverens side blev begrundet med et forsøg på at minimere omkostningerne, så alle de ansatte kunne komme til messen. Nævnet fandt, at det – uanset denne usædvanlige og uhensigtsmæssige fremgangsmåde – ikke var bevist, at indehaveren under denne rejse eller i øvrigt under uddannelsesforholdet havde krænket eleven seksuelt. Tvistighedsnævnet fandt det heller ikke bevist, at der var årsagssammenhæng mellem elevens sygdom under uddannelsen og forhold, som virksomheden var erstatningsansvarlig for. På den baggrund frifandtes virksomheden for de rejste krav.

Tvistighedsnævnets afgørelse af 19. juni 2012 (Sag 45.2011)

Denne sag drejer sig om berettigelsen af elevens ensidige ophævelse af uddannelsesaftalen, herunder navnlig, om eleven under uddannelsen var udsat for seksuel chikane, som berettigede hende til at ophæve uddannelsesaftalen samt kræve godtgørelse i medfør af ligebehandlingsloven og erstatning for tab af uddannelsesgode.

Fire medlemmer udtaler vedr. sexchikane:

Vi finder det mod [...]s benægtelse ikke alene på baggrund af A forklaring tilstrækkeligt godtgjort, at der forekom episoder vedrørende kys under julefrokost og køb af sexlegetøj som forklaret af A eller at arbejdsmiljøet i salonen i øvrigt havde en sådan karakter, at det indebar en overtrædelse af ligebehandlingslovens § 4. Vi stemmer derfor for at frifinde virksomheden for de rejste krav om godtgørelse for overtrædelse af ligebehandlingsloven og tab af uddannelsesgode, idet A ophævelse af uddannelsesaftalen som følge heraf ikke kan anses for berettiget.

Tre medlemmer udtaler vedr. sexchikane:

Vi finder det efter A forklaring godtgjort, at [...] ved sin adfærd overskred de ansattes grænser på en måde, der indebar en krænkelse af ligebehandlingslovens § 4, og berettigede hende til at ophæve uddannelsesaftalen. Vi stemmer derfor for at tage kravene om godtgørelse for overtrædelse af ligebehandlingsloven og tab af uddannelsesgode til følge.

Tvistighedsnævnets kendelse af 27. juli 2011 (Sag 70.2010)

Denne sag drejer sig om ophævelse af uddannelsesaftalen, seksuel chikane og efterbetaling.

Fire medlemmer udtaler vedr. sexchikane:

Efter en samlet vurdering af de afgivne forklaringer og bevisførelsen i øvrigt finder vi, at der ikke er formodning for at B skal have udøvet seksuel chikane over for A. Vi stemmer derfor for at frifinde B for denne påstand.

Tre medlemmer udtaler vedr. sexchikane:

Det må efter A's troværdige og detaljerede forklaring sammenholdt med søsterens forklaring lægges til grund, at B udøvede seksuel chikane over for A som beskrevet af hende.

Twistighedsnævnets afgørelse af 19. januar 2011 (Sag 05.2010)

Denne sag drejer sig om efterbetaling af overenskomstmæssige krav, godtgørelse for seksuel chikane, jf. ligebehandlingslovens § 4, godtgørelse for tab af uddannelsesgode og godtgørelse for mangelfuldt ansættelsesbevis.

Fire medlemmer udtaler vedr. sexchikane:

Vi finder efter sagens karakter, herunder, at der er udøvet seksuel chikane af arbejdsgiveren, at klagerne som påstået har krav på 50.000 kr. i godtgørelse efter ligebehandlingsloven og 50.000 kr. i godtgørelse efter erhvervsuddannelsesloven for ophævelse af uddannelsesaftalen.

Twistighedsnævnets afgørelse af 4. oktober 2010 (sag 102.2009)

Mellem en elev og en virksomhed blev der indgået uddannelsesaftale, hvorefter pågældende skulle uddannes som gastronom med uddannelsesperiode fra den 8. oktober 2007 til den 22. maj 2010. Den 20. februar 2009 blev eleven skældt ud af køkkenchefen, der tog fat i hende i et sådant omfang og på en sådan måde, at kollegaen trådte til for at skille dem af, og løb efter eleven, da hun løb ned i kælderen. Som følge heraf var eleven berettiget til at ophæve uddannelsesaftalen, jf. erhvervsuddannelseslovens § 61, stk. 1, hvilket hun gjorde. Forud for denne episode havde køkkenchefen udøvet chikane over for eleven, herunder af seksuel karakter, men eleven klagede ikke over dette til ledelsen, og hun ophævede ikke aftalen under henvisning hertil, hvad hun havde været berettiget til. ... Efter en samlet bedømmelse, herunder navnlig vedrørende karakteren af episoden den 20. februar 2009, jf. erhvervsuddannelseslovens § 61, stk. 3, tilkendtes forhøjet godtgørelse efter erhvervsuddannelsesloven i forhold til det sædvanlige udgangspunkt, nemlig med 50.000 kr., jf. f.eks. TN 12/10 2009 i sag 77.2008.